

i u-lage

Organ for Finnøy Kristelige Ungdomslag

08/03

Juleevangeliet

Historien om då Jesus blei fydd i ei krybba i ein stall i Betlehem.

Se side 3

Minikonsert

Kveld me møje musikk, men og ettertanke og samtale.

Se side 4

Nattcup

Skyding å kagebaging å bordtennis å mjølkrig å fotball å jul å sånn.

Se side 5

Førjulshygge

Skeiseiden lagte liv me konkurranse om Jul i skomakergata.

Se side 6

Nattsamling

Koselig samling på Lauvsnes Bedehus litla julaftå.

Se side 8

God Jul!

Anita og Lars sitt julatre

Godt Nyttår!

Jul

Litt om kraften i orde jul, og om evnen d har t å forvandle ting.

Se side 3

Like til Betlehem

Idyllisk musikal basert på juleevangeliet satt opp av lokale krefter.

Se side 4

Jesus gutten min

Einmanns skuespill om Josef og hans tankar rundt Jesusbarnet.

Se side 6

Vi sving jula inn

Tradisjonelt arrangement me sang og andakt i kjørkå.

Se side 7

i u-lage

Krasst lesarbrev om forige nommers forside.

Se side 8

Ledar

Av: Kåre Vignes

Siste I u-lage i 2003 e i omløp. Det regne, det blese, der e beinkaldt ute, og eg har vore på sjøen med utlegg. Det e med andre ord jula-tier.

Ungdomslaget sine jula-aktiviteter e allerede godt i gong. Me song julå inn på lordag, og i kveld e det midnattsamling på Lauvsnes. Bler kjekt det, eg ska som vanligt var nisse og dela ut mandariner. Det e møyje viktigare enn både grevinnen og hovmesteren.

Når dette bler lest av, e både julafta og 2.dags-festen øve, og nyttårsfesten står for tur. Det begynne å ble någen år si

eg va på Utsyn på nyttår nå, men eg har mången gode minner derifrå. Høydepunktene e så mången at eg ikkje må begynna å mimra her, for då kjeme Henning te å få ei meget frustrerande romjul når an ska prøva å få plass te alt i aviså.

Eg må bare få ta med ein historie. I 1991 va der som mången kanskje huske et fryktelig uver nått te 1. nyttårsdag. Sjøl om det va møyje verre lenger nord på Vestlandet, merka me vinden ganske godt her og. Itte at nyttårsfesten va slutt va me ein liden gjeng så va igjen på Utsyn. Folk forsvant litt itte litt, og te slutt va det bare meg og Tor Øyvind igjen. Av ein eller aen gronn bestemte me oss for å begynna å vaska opp, og før me visste ordet av me hadde me tatt

heile oppvasken. Te nå e dette den einaste gongen eg virkelig har vore inspirerte te å vaska opp. Måtte det aldri skje igjen.

Når me va ferige med oppvasken, tog eg mobilen og ringte te Gunnleiv og ba han om å henta meg. Nei. Dette va før mobilen si tid. Eg hadde flaks, og Gunnleiv kom og henta meg. Tor Øyvind, derimot, hadde sovna på scenen. Der låg han te klokka halv ett dagen itte på. Då stod Ragnhild Skeiseid og bankte på rutå på Utsyn, hu va ute på leit itte Tor Øyvind. Hu va nok meget bekymra for vesleguten sin.

Si julaftå og fysstedag e øve når dokke lese dette, vil eg ønska dokke adle ei god romjul. Og takk for det gamla.

Formannshilsen

Av: Anita Ildstad Rørtveit

Hatt ei fin jul? Det håbe eg du har hatt. Nå når eg sidde å skrive e det litla julaftå å eg ska snart på midnattssamling.

Eg kunne såde her og vast og tatla i vei om alt og ingenting egentlig. Ja, det pleie eg å få lov te. Det e ein formanns privilegium. Men i dag huske eg någe ser du så må seiast og så bør seiast. Det e takk. Et ord eg isje e flinke te.

Men ka med takk? Jo. Der e mange så fortjene eit stort takk denne hausten.

Alle kan eg isje ramsa opp. Men her komme någen: Magnar Emil for innsatsen i Åpen Hall, Steinar, Gutte og Åse for oppussingsinnsatsen på kjøkkenet vårt, plakatskrivarane våre Maria og Anne - glimrande plakatar-, Leif Jakob for kasserarjobben, bedehusstyret for lynbasaren, alle som har tatt ansvar

med arrangement, alle som har såde i styrå, avisgjengen, kommunen for økonomisk støtte og mange mange te ett **stort** takk for innsatsen.

Te slutt vil eg nemna ein spesielle person. Hu såd på kjøkkenbenken på Lauvsnes bedehus i vår. Blei spurt om å ver med i styret. Va usikker på om hu hadde någe å bidre med der - om hu va flink nok te det. Nå trur eg ingen e i tvil om det. Hu har nemlig vore stikk-innom formann i eit halvt år nå, og innsatsen e enorme. Hu står på - får det te - engasjere - ja: Liv Elise - takk for kjempe innsats!

Håbe alle dokk så e med i ungdomslaget både som arrangørar og deltakarar vil fortsetta i det nya året. At det å vera med å skapa arrangement vil føljas meningsfullt og givande! Ha et rektigt godt nytt år når det står for dør. Takk for i år!

En gave fra Gud

Som et lite barn
Ble han sendt til vår jord
Født i en krybbe
Inni en stall
Menneskenes redning
Menneskenes mester
Han viste oss
Med tanker, ord og gjerninger
Kjærlighet
Godhet
Renhet
Jesusbarnet ble født
I en krybbe, i en stall
Han åpnet porten
I enden
Av den smale vei
Veien ble åpnet
Åpnet for deg
En gave fra Gud

Juleevangeliet

Tekst: Lukas 2, 1-21

I dei dagane lét keisar Augustus lysa ut at det skulle takast manntal over heile verda. Dette var fyrste gongen dei tok manntal, og det hende medan Kvirinius var landshovding i Syria. Då fór alle heim, kvar til sin by, og skulle skriva seg i manntalet.

Josef òg fór frå byen Nasaret i Galilea og opp til Judea, til Davidsbyen, som heiter Betlehem, for han høyrde til Davids hus og ætt, og skulle skriva seg der. Maria, festarmøya hans, var med han. Ho venta då barn. Og medan dei var der, kom tida då ho skulle føda, og ho fekk son sin, den fyrstefødde; ho sveipte han og la han i ei krubbe, for det var ikkje rom åt dei i herberget.

Det var nokre gjætarar der i grannelaget, som låg ute og vakta sauene sine om natta. Best det var, stod ein engel frå Herren framfor dei, og Herrens herlegdom lyste kringom dei. Då vart dei fælende redde. Men engelen sa til dei: «Ver ikkje redde! Eg kjem med bod til dykk om ei stor glede som skal timast alt folket. I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by; han er Kristus, Herren. Og det skal de ha til teikn: De skal finna eit barn som er sveipt og ligg i ei krubbe.» Brått var det ein stor himmelhær saman med engelen; dei lova Gud og kvad:

«Ære vere Gud i det høgste,
og fred på jorda
blant menneske som Gud har
hugnad i!»

Då englane hadde fare frå dei og attende til himmelen, sa gjætarane til kvarandre: «Lat oss gå inn til Betlehem og sjå dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss.» Så skunda dei seg dit og fann Maria og Josef og det vesle barnet som låg i krubba. Då dei fekk sjå det, fortalde dei alt som hadde vorte sagt dei om dette barnet. Alle som høyrde på, undra seg over det gjætarane fortalde. Men Maria gøymde alt dette i hjarta sitt og grunda på det. Og gjætarane vende attende, medan dei lova og prisa Gud for det dei hadde høyrte og sett; alt var så som det hadde vorte sagt dei.

Då åtte dagar var lidne og han skulle omskjerast, kalla dei han Jesus; det var det namnet engelen hadde nemnt før han var komen i mors liv.

JUL

Av: Tore Sevheim

Som lat hybelkokk er jeg strålende fornøyd med mine fem-seks retter på middagsrepertoaret. Er jeg helt tom for ideer hva jeg skal fores med, står det alltid en boks med risengrynsgrøt og myser ondt innerst i matskapet. Grøt er sånn passe godt, tar forferdelig lang tid å lage, og går vanligvis under betegnelsen "nødmiddag".

Men rundt disse juletider, er plutselig grøt noe av det festligste en kan tenke seg. Og hva er vel mer artig og eksotisk

enn å spise den på den minst appetittlige plassen en kan tenke seg, på en låve

u n d e r
motto-
et; jo
m e r e
h ø y ,
d e s t o
s t ø r r e
g ø y !
A l t i
a l t e r
d e t k a n -

skje ikke så rart, for det heter jo ikke grøt lenger, men julegrøt.

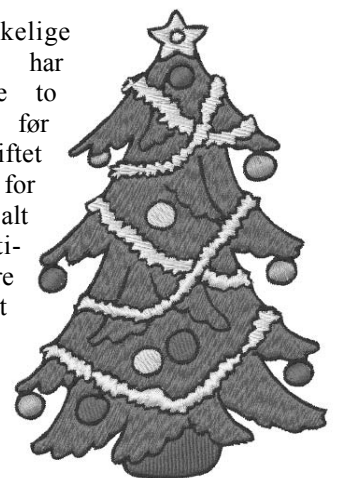
Ordet jul er det mektigste ordet jeg vet om. Ingenting annet kan forvandle ekstrem søt, vond, rød brus og få den til å bli fortreffelig god. Jesus gjorde vann til vin, og vann smaker ikke vondt en gang. Jul derimot forvandlet vond champagnerbrus til god julebrus.

Nå om dagen er det å hogge skog for

eksempel ikke stress i det hele tatt, så lenge det er et juletre. Kort er kjempegøy å skrive bare det står god jul på fremsiden, og marsipan er blitt alles ynglingsgodteri. Eller det er jo ikke marsipan, det er julemarsipan. Det virker som alt er gøy så lenge det blir puttet et aldri så lite jul fremfor.

Tre ynkelige bokstaver har snudd de to månedene før månedsskiftet på hodet, for nå er alt kjempeartige bare fordi det heter noe med jul. Så gi meg jul så det griner,

gjærne helt til påske! Da kommer nemlig påskesnop, og det er godt det.

Stikk Innom Minikonsert

28. november

Av: Gøril Bleie

Denne kvelden var det "Skeiseid hjørna" og minikonsert som stod på reportuaret. På grunn av det tragiske dødsfallet til Truls Landa blei kvelden noe forandret. Kvelden blei åpna med lystening, bønn og samtale rundt det som hadde skjedd.

Etterpå mimra Skeiseiden og Kjetil Ingebretsen tilbake til "gamle dagar." Dei sång, spelte og fortalte om glansperioden deira innan underholdningsbransjen. Dei fortalte blant anna om då Kjetil hadde fått sin fyrste gitar og dei to sko opptre på nyttårsaftå. Hadde vist ikkje hørt heilt bra ud i følge dei to. Familien "Vignes tabbar" fekk folk til å trekka på smilebåndet. Kåre fekk blant anna jønågå ganske kraftig då Tor Øyvind med stor innlevelse fortalte >

Like til Betlehem

7. desember

Av: Kåre Vignes

Eg kan i utgangspunktet ikkje fordra musikal. Eg har vore på drøssavis av di. Framført av profesjonelle skuespelerar og musikarar på fine teater. Eg har virkeligt misligt di sterkt adle samem.

Men musikalen Like til Betlehem som blei framført i fleirbrukshallen i slutten av november, va någe heilt aent. Hjelpe meg så stilig. Og flott. Og sjarmerande.

Fysste gong eg hørte snakk om denne musikalen va i haust ein gong. Det hørtes spennande ut, og eg va spent på om dei ansvarlige ville klara å få med nok folk.

Framføringå av Like til Betlehem blei på mange mådar ein demonstrasjon av

kor møje ein egentligt kan få te på ein liden plass. Der va hauavis med folk med på scenen, i koret, som musikerar, og fremdeles va der nok folk igjen på øynå te at di kunne ha to forestillingar. Slett ikkje verst, når me vett kor vanskelig det kan var å få folk te å gå mann av huse. Møje av hemmeligheden va nok at der va så mången med på framførelsen at dei aller fleste på øynå hadde ein nabo eller slektning så va involvert.

Sjølve historien i musikalen e basert på jula-evangeliet. Me ser historien gjønå auene te tri ungar, og me treffe adle dei kjente personane som me kjenne frå Bibelen. Pluss någen te. Kem den fjerde vismannen va, vett me ikkje. Ifølge ein av vismennene sjøl va det bare ein forsikring i tilfelle ein av di ikkje sko takla presset rett før di gjekk på scenen.

Som kjent blir ein musikal for ein stor

del framført med synging og ikkje snakking. Dette sette sjølsagt store krav te dei så ska spela rollene. Dei så va med på Like til Betlehem kan trygt gå med heva hæve itte denne framførelsen. Sjølsagt va det ikkje adle så traff tonane heilt reint kvar gong, men det gjere liksom ikkje så møje. Adle flaud på sjarmen, te og med kong Herodes som jo ikkje akkurat har ein helterolle i jula-evangeliet.

Det va kjekt å sjå at det ikkje bare va finnøybuar med på musikalen - eg såg både fognabuar og talgebuar i framtrædande roller. Kanskje gjekk eg glipp av någen frå di andre øyane. Skikkeligt kjekt å sjå at me kan samarbeida med dei andre øyane, og ikkje bare krangla om skulenerlegging og kem så ska få bru og ikkje. Eg såg kje någen rennesøybuar forresten, men dei e jo aldri på Finnøy uansett. Iallefall ikkje viss me får tunnel.

kossen Kåre hadde toge totalt av på ein av dei mange sangane dei har fremført ilag.

Itte at desse to karane hadde mimra ifrå seg, var det tid for minikonserten te Kjetil og Anders. Det var ordna te med mikrofonar oppe på scenen. Anders imponerte stort med gitarsoloane. Kjetil stod for det mesta for soloane og sang som vanlig kjempe flott! Sånne minikonsertar sko me hatt fleire av.. Va litt annerledes, men veldig kjekt!

Kvelden var gild, men me var prega av bortgangen til Truls Landa og tanken på dei etterlatte. Likevel syntes dei fleste at det var godt og koma ut og snakka saman om det vonde som hadde

Nattcup

12. desember

Av: Guri Vignes

Trur du ein nattcup bare e sport? Å nei du, der va julaverksted, skyting, biljard, bordtennis og mulighet til å laga pepperkaker. Slå den du!! Men ka trur du skjer når folk e med på pepperkake krig??? Jo, det kan eg sei: MJØLKRIG! Folk va jo heilt kvitte jo!

Kvelden begynte med Open Hall fram til hall elleve. Då fekk me andakt av Astrid Thronsen. Jeanette Mjølhus og Kristen..... ifrå Sjernerøy leda fotballcupen så begynte hall tåll. D va seks lag å alle sko spela mot alle, så d tok jo si tid. Dei to lagå som hadde mest poeng gjekk rett til finalen. Det lage så vant fekk kver si medalja. Eg veit ikkje heilt kven som var med på vinnarlaget, men Janne Mjøsnes var vertfall med. Der va og open kiosk heile kvelden, der øveskuddet gjekk til misjonsprosjektet.

Julaverksted, skyting, baking, biljard og bordtennis bedreiv folk med under kampane. Selvfølgelig var ikkje alle med og spelte heller. Fotballen var ferdige ca. hall to - to. Når klokka nærma seg så mye så va jo någon folk begynt å gå.

Itte fotballen begynte endelig volleyballen. Her stilte me bare fem lag, men alle sko spela mot kverandre nå og. Det besta laget fekk medaljer her og. Ekstra båt var satt opp te klokka fira tye alle øyane. Cupen va ferdige ca hall fira. Då va der ein del øvetrøtte tryner kan du sei. Eg trur ikkje me seie någe mer om det... Folk kom seg heim og alt va vellykka! Dette va kjempe kjekt! Må få d te te neste år og!

Jesus, gutten min

13. desember

Av: Dorrit Vignes

Lørdag 13 desember satte eg meg på westamaranen me ett mål i i sikte; vår alles kjære Finnøy. Eg hadde egentlig ikkje tenktå reisa heim denne helgå, men så hadde de kommt meg for øyra at de sko ver et skodespel i kyrkja denne lørdagen, å som den dramatikaren eg e konne eg ikkje gå glipp av dette. De eg hadde hørrt på forhånd va fint lide, men positivt.

Stykke e skreve av John Dowie, å e opprinnelig på engelsk. De e ein monolog me Svein Harry Schøttker Hauge i rollen som Josef.

Som den naive å godtruanes personen eg e trudde eg at de kom te ver bra me folk denne kvelden. Mor meinte at de nok ikkje kom te å komma så monge, men denne påstanden bare blåste eg av. Hallo, de va jo ein mann fra teateret i Stavanger så sko komma. Dette måtte

jo bli bra.

Endelig va kvelden kommt å eg sad i bilen proppfulle av forventningar, på vei te kyrkja. Eg ante uro då me kom te parkeringsplassen. De va mesten ikkje bilar i de heilatatt. Då eg kjypte billetten min, rettare sagt då mor kjypte billetten min måtte eg bare innsjå at mor hadde rett denne gongen og. Nummeret på billetten min va nemlig nr. 22. De kom ikkje så monge fleire itte oss.

Stykke va bra. Heilt vanvittigt bra. Vel-dig morsomt, men te tider meget sterkt. For ein innlevelse, å for ein hukommelse! Den mannen hadde virkelig talent. Han, altså Josef fortalte om live som snekker i Nasaret, sjokke av å få veda at Maria va gravid, å om ein fars bekymring over eldstesønnen så hadde fått et så altfor stort kors å bera. De va rett og slett genialt.

Så då bler spørsmålet: Kor i all verden va folk henne? Viss du så lese dette va

der får du ha meg unnskyldt: Dette va for dårligt, kjære finnøybuar. Det kulturella tilbudet i kommunen vår e kje akkurat topp snadder, så når der ein sjelden gong kjeme någen inn her og vise fram någe så e verdt å sjå, må me klara å komma oss opp av sofaen for å få det med oss. Dokke så ikkje va der gjekk glipp av ein store opplevelse, som iallfall fekk julastemningen te å stiga et par hakk hos meg.

Før julshygge

19. desember

Av: Guri Vignes

Det tok ei stond før me fekk musikk, men den kom te slutt. Me fekk laga julakort og lenker. Klokkå kvart på ti så begynte skeiseids hjørna.

Det va skikkeleg bra, men det va ein del bråkite ongar oppå loftet... Denne gongen hadde han med seg appelsin med nellik som den han var gla i. Og på programmet sto jul i skomakergata! Han hadde lagt te ein skikkeleg kule konkurranse.

Han fekk med seg: Joar Vignes, Inghild

Skeiseid, Arna Eggebø og Per Vestbø. Kinn trur du konne mest om Jul i skomaker gatå då? Det blei faktisk uavgjort imudlå Joar og Inghild for d om Inghild hadde ein god ledelse før dei to siste rondane. Joar avgjorde det heila med sin fantastiske fram føring av Jon Blund sangen. Målet va å konna synga sangen lysast. Den toppa Joar, så då blei det uavgjort. Joar stakk av med marsipan grisen, for Inghild meinte at si hu va syster konne ikkje hu få han.

Itte dette fekk folk mulighet te å sjå Grinchen på tven oppe på loft stuå. Kvelden slutta med ei bønne stond. Ein koselig førjulshygge...

Vi syng jula inn

20. desember

Av: Kåre Vignes

Då me kjørte nerøve te Emmaus itte Vi syng jula inn på lordag, sa ein venn te meg at julastemning har med å treffa alle dei gamle vennene igjen. Og han har heilt rett i det. Og kor e det me treffe dei? På Vi syng jula inn, sjølsagt.

Eg kjeme alltid for seint te Vi syng jula inn. Der pleie stå bilar i grøftå omtrent te Erling Eggebø når eg kjeme. Men der e alltid ledigt heilt oppe me muren, uansett kor seine eg e. Dette e et triks eg har lert av far min, og så eg strengt tatt burde holle for meg sjøl. I år kom eg og for seint, 20.14 viste klokka i bilen når eg svingte opp.

Sjølsagt va der plass oppe me muren, atteme bilen te papsen. Så langt alt vel. Eg kunne høyra at korpset hadde kjørt igong inne, og småsprang bortøve. Fort konstanterte eg at der va folllt nere, eg måtte opp på galeriet. Og trur du kje der va stappfolllt der og. Eg forstår de kje. Det e sama lekså kvart år. At eg aldri kan lera. Heldigvis hadde slektå holle plass te meg på ein benk slig at eg

fekk et lide glimt viss eg vridde håve 90 grader te venstre. Viss eg såg rett fram såg eg i orgelveggen. Det va rett og slett ein biringe plass å oppholla seg.

Vanligvis forbinde me korps med 17. mai, men dei pleie sleppa te på Vi syng jula inn og. Og i år må det var ein god korpsårgang, di spelte fint og stemningen va satt. Så kom der jammen et korps te, dei va litt meir erfarne trur eg (eg sad som sagt svert ringt te, men syns eg såg Silje og Anita). Allerede på dette tidspunktet begynte høyre fot å sovna.

Det fortsette med kyrkjekor, der Frode Berge song vakkert om Helga natt. Mången hevde at det ikkje bler jul uden at Frode syng Helga natt på Vi syng jula inn.

Det va Arvid Bjerga så hadde andakt denne kvelden. Arvid e ein engasjerte mann så har vore med på møyje, både i Norge og i utlandet. Kanskje særligt i utlandet. Han fortalte om sitt opphold i Israel, og snakke om ferden te Josef og Maria frå Nasaret te Betlehem. Nå for tiå va de kje lange turen med bil kunne han fortella, men det va nok hakkert meir strabasiøst med esel for 2000 år si. Arvid snakke og om Jesus sin uendelige kjærlyghet te oss, og at han kom te jor-då for absolutt adle.

Itte andakten hadde eg mysta kontakt med fødnå mine. Eg visste det ville bli ein utfordring å stå når arrangementet va ferdigt. Det varte i dryge halvaen time, men såpass må det jo var. Då hadde me fått med oss møyje vakker sang, me hadde fått synga sjøl, og me hadde fått troffe ein haug med gamle venner.

Itte på bar det ner te Emmaus. Her va det som vanligt riskrem på gang, og oppmøtet va slett ikkje verst. 50-60 personar vil eg tru. Underholdningen va i ein klasse for seg. To av veteranane i ungdomslaget hadde gått i hopehav og laga ein strålende lek med spennande ingredienser. Itte å ha vunne kvarsin konkuranse, henholdsvis marshmallows-stapping og langrenn (med langrennski sjølsagt), møttes Janne Mjølshes og Kjetil Sevheim i finalen. Finalen va høydehopp, te ære for Gøril. Favoritten va sjølsagt ikkje Sevheimen, te det har han et altfor dvaskt image. Janne framstår som ganske så sprege og spretten i forhold. Men trur du kje Sevheims trøtte sønn stakk av med seieren, itte å ha hoppa øve minst 1 meter og 10 centimeter. Han tidligare pers va 60 centimeter, hevda han sjøl.

Klokka kvart på tolv kunne me gå heim. Det va blitt jul nok ein gong.

Nattsamling

23. desember

i u-lage

- ein sjuk undertrykkjar av dei Forsvarslause!

Av: Anders Trahaug og Øystein Bergøy

Me visar til framsida i siste nummer av i u-lage. Framsida synar same kroppen på tre bilete med ulike hovud. Den veltrente kroppen tilhøyrer Øystein Bergøy.

Vedkommande brukar all si fritid til å jaga hybelkaninane ut frå ærverdige Lauvsnes bedehus. I lang tid har denne unge renovasjonsarbeidaren kjempa einsam mot skit, støv og rotter med livet som innsats. Dette arbeidet har han gjort utan å felle ei tåre eller å krevje løn for strevet. Men biletmanipuleringa førar til at det ser ut for den uorienterte at bedehuset på Lauvsnes har tre vaske-

personale.

Me kan difor ikkje leggja skjul på at me vart aldri så lite harme om bringa då me fekk sjå den tidlegare omtalte framsida. Grunnlaget for dette ubehaget er den diktatoriske i u-lage redaksjonen si undergraving av behovet for vaskepersonell på Lauvsnes. Å utnytta ein forsvarslaus, livsglad og, ikkje minst, vakker person på denne måten redaksjonen har gjort finn me svært usmakeleg.

Me er gjort kjend med at i u-lage har teke sine feige førehandsreglar for å unngå kritikk frå almuen ved å ta avstand frå samtlege etiske reglar og retningslinjer innanfor journalistikken. Til

tross for redaksjonen sin infantile holdning, vil me koma med eit krav om ei offentlig unnskyldning i neste nummer av avisa til den rettmessige eigaren av kroppen og dei andre to uskuldig utnytteta andleta.

Dersom dette kravet ikkje vert innfridd, vil den, for andledninga nyoppretta rørsla, Folkefronten For Statleg Kontroll Av Media, gå til aksjon og oppfordra til boikott av avisa. Me vil også truga med sivil ulydigskap.

Med førebels fredeleg helsing,

Øystein "Goebbles" Bergøy og Anders "Komiske Ali" Trahaug,
Grunnleggjarar av FFSKAM.

Kopierte hjå:

BYGGMAKKER Ladstein

Fordi det lønner seg!

NORBOHUS Ladstein Bygg as Tenk nytt - Bygg i Finnøy!